

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสอดคล้องของการวัดฐานะทางสังคมมิติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่วัดด้วยแบบวัดสังคมมิติที่มีข้อความแบบเจาะจงกับไม่เจาะจงสถานการณ์สังคม และเปรียบเทียบความสอดคล้องระหว่างห้องเรียนของนักเรียนที่มีเพศเดียวกัน แต่อยู่ต่างระดับชั้นกัน และนักเรียนที่อยู่ระดับชั้นเดียวกัน ระหว่างห้องเรียนที่มีเพศชายและเพศหญิง

กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มห้องเรียนชั้นมาระดับชั้นละ 2 ห้องเรียน โดยใช้วิธีสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) ในโรงเรียนพิชัยรัตนาคาร และโรงเรียนสตรีระนอง สังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดระนอง ซึ่งแต่ละโรงเรียนมีนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นชายล้วนและหญิงล้วนตามลำดับ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบวัดสังคมมิติ ที่มีข้อความแบบเจาะจงกับไม่เจาะจงสถานการณ์สังคม

การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดให้อาจารย์แนะแนวและอาจารย์ประจำชั้นที่กำลังทำการสอนในห้องเรียนนั้นเป็นผู้ช่วยวิจัยโดยเป็นผู้จัดการวัดกับเด็ก โดยกำหนดให้อาจารย์แนะแนวเป็นผู้จัดการวัดก่อนในช่วงโมงแนะแนว ใช้แบบวัดที่ไม่เจาะจงสถานการณ์สังคม หลังจากนั้นอีก 1 สัปดาห์ จึงให้อาจารย์ประจำชั้นเป็นผู้จัดการวัดอีกครั้งหนึ่ง โดยใช้แบบวัดสังคมมิติแบบเจาะจงสถานการณ์สังคม

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำผลในแต่ละห้องเรียนมาให้ค่าเป็นคะแนนโดยวิธีไม่ถ่วงและถ่วงน้ำหนักตัวเลือกแล้วนำมาคำนวณค่าความสอดคล้อง โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูตรของเพียร์สันโปรดักโมเมนต์ ทดสอบขนาดของความสอดคล้องของผลการวัดว่ามีค่าสูงเพียงใดด้วยค่าซี ทดสอบความแตกต่างของความสอดคล้องของผลการวัดระหว่างห้องเรียนที่

มีเพศเดียวกันแต่ต่างระดับชั้นกัน โดยใช้วิธีทดสอบด้วยค่าไคสแคว (Chi-Square Test) และทดสอบความแตกต่างของความสอดคล้องของผลการวัดระหว่างห้องเรียนที่อยู่ระดับชั้นเดียวกัน แต่ต่างเพศกัน โดยใช้วิธีทดสอบด้วยค่าซี (Z-test)

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้สรุปผลได้ว่า ความสอดคล้องของผลการวัดฐานะทางสังคมมิติที่วัดด้วยแบบวัดสังคมมิติที่มีข้อคำถามแบบเจาะจงกับไม่เจาะจงสถานการณ์สังคม เมื่อคำนวณโดยวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักตัวเลือก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เป็นชายคือ .8708 และที่เป็นหญิงคือ .9088 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เป็นชายคือ .8115 และที่เป็นหญิงคือ .8065 และของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นชายคือ .9008 และที่เป็นหญิงคือ .8471 ทุกค่าสูงกว่า .05 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า ส่วนการคำนวณโดยวิธีถ่วงน้ำหนักของตัวเลือก พบว่าความสอดคล้องของผลการวัดในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เป็นชายคือ .8498 ที่เป็นหญิงคือ .9138 ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เป็นชายคือ .7276 และที่เป็นหญิงคือ .8665 และในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นชายคือ .9353 และที่เป็นหญิงคือ .8518 ทุกค่าสูงกว่า 0.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า ยกเว้นในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เป็นชาย ความสอดคล้องของผลการวัดสูงกว่า 0.5 ที่ระดับนัยสำคัญ .05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความสอดคล้องของผลการวัดของนักเรียนเพศเดียวกันระหว่างห้องเรียนที่ระดับชั้นต่างกัน ปรากฏว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้งในเพศชายและเพศหญิง และทั้งวิธีคำนวณโดยถ่วงและไม่ถ่วงน้ำหนักตัวเลือก ยกเว้นในนักเรียนเพศชาย ซึ่งคำนวณโดยวิธีถ่วงน้ำหนักตัวเลือก พบว่าความสอดคล้องของผลการวัดระหว่างนักเรียนระดับชั้นที่ต่างกันแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างของความสอดคล้องของผลการวัดของนักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นเดียวกัน ระหว่างห้องเรียนที่มีแต่นักเรียนชายและห้องเรียนที่มีแต่นักเรียนหญิง ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 หรือ 3 ปรากฏว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกค่า ทั้งวิธีคำนวณโดยถ่วงและไม่ถ่วงน้ำหนักตัวเลือก

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า ความสอดคล้องของผลการวัดฐานะทางสังคมมิติเมื่อใช้แบบวัดสังคมมิติที่มีข้อคำถามแบบไม่เจาะจงกับเจาะจงสถานการณ์สังคม เมื่อคำนวณโดยไม่ถ่วงน้ำหนักตัวเลือกมีค่าอยู่ระหว่าง .8065 - .9088 และเมื่อคำนวณโดยวิธีถ่วงน้ำหนักตัวเลือกพบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง .7276 - .9353 ซึ่งเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับงานวิจัยของ Newstetter, Feldstein และ Newcomb ซึ่งทดลองให้เด็กอายุ 14 ปี จำนวน 30 คน ที่เข้าค่ายในช่วงฤดูร้อนตอบแบบวัดสังคมมิติที่กำหนดให้เลือกเพื่อนที่ต้องการอยู่เต็มทีเดียวกัน โดยกำหนดตัวเลือก 5 ตัวเลือก และหลังจากนั้นอีก 1 สัปดาห์ ก็ให้ให้เด็กตอบแบบวัดสังคมมิติที่ถามแบบเดิม แล้วนำผลของฐานะของสังคมมิติของเด็กทั้งสองครั้งมาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.82 (อ้างถึงใน Gronlund 1959: 128) และเมื่อทั้ง 3 คน ได้ศึกษาในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (High school level) โดยกำหนดให้เลือกเพื่อนที่ต้องการอยู่ร่วมห้องเรียนเดียวกัน และกำหนดตัวเลือก 5 ตัวเลือก และหลังจากนั้นอีก 1 สัปดาห์ ก็ถามแบบเดิมอีก แล้วนำผลของฐานะทางสังคมมิติของทั้งสองครั้งมาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พบว่ามีค่าเท่ากับ .88 (อ้างถึงใน Gronlund 1959: 129) ทำให้ตั้งข้อสังเกตได้ว่าความสอดคล้องของผลการวัดฐานะทางสังคมมิติที่ใช้ข้อคำถามแบบเจาะจงกับไม่เจาะจงสถานการณ์ทางสังคมซึ่งทดลองวัดโดยใช้ระยะเวลาห่างกัน 1 สัปดาห์ มีค่าความใกล้เคียงกับการวัดโดยใช้ข้อคำถามแบบเดียวกันซึ่งใช้เวลาวัดห่างกัน 1 สัปดาห์ ซึ่งย่อมแสดงว่าความสอดคล้องของผลการวัดฐานะทางสังคมมิติที่ใช้แบบวัดสังคมมิติที่ใช้ข้อคำถามแบบเจาะจงกับไม่เจาะจงสถานการณ์ทางสังคม เมื่อใช้วัดกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และใช้ระยะเวลาห่างกัน 1 สัปดาห์ มีค่าสูงพอสมควร

อย่างไรก็ดี เมื่อศึกษาขนาดของความสอดคล้องของผลการวัด พบว่าในบางห้องมีค่าสูงกว่า 0.75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และทุกห้องทั้งวิธีที่คำนวณโดยถ่วงและไม่ถ่วงน้ำหนักตัวเลือกมีค่าสูงกว่า .05 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นเฉพาะขนาดของความสอดคล้องของผลการวัดในนักเรียนชายชั้น ม.2 ซึ่งคำนวณโดยวิธีถ่วงน้ำหนักตัวเลือก มีค่าสูงกว่า 0.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง

ของความสอดคล้องของผลการวัดของนักเรียนเพศเดียวกันระหว่างห้องเรียนที่ระดับชั้นต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งในเพศชายและเพศหญิง และทั้งวิธีคำนวณโดยด่วงและไม่ด่วงน้ำหนักตัวเลือก ยกเว้นก็เฉพาะในนักเรียนเพศชายซึ่งคำนวณโดยวิธีด่วงน้ำหนักตัวเลือก พบว่าความสอดคล้องของผลการวัดระหว่างนักเรียนที่ระดับชั้นต่างชั้นไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .01 และเมื่อทดสอบความแตกต่างของความสอดคล้องของผลการวัดของนักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นเดียวกันระหว่างห้องเรียนที่มีนักเรียนชายและห้องเรียนที่มีนักเรียนหญิงในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 หรือ 3 ปรากฏว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกค่า ไม่ว่าจะคำนวณโดยวิธีด่วงหรือไม่ด่วงน้ำหนักตัวเลือกก็ตาม ทำให้ได้ข้อสรุปว่าความสอดคล้องของผลการวัดฐานะทางสังคมมิติที่ใช้ข้อความแบบเจาะจงกับไม่เจาะจงสถานการณ์สังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าตั้งแต่ปานกลางขึ้นไปจนถึงสูง ไม่ว่าจะคำนวณโดยวิธีด่วงหรือไม่ด่วงน้ำหนักตัวเลือก

ข้อเสนอแนะ

1. จากข้อค้นพบของการวิจัยที่พบว่าความสอดคล้องของผลการวัดฐานะทางสังคมมิติที่ใช้ข้อความแบบไม่เจาะจงสถานการณ์สังคมโดยการถามเพื่อนที่ชอบที่สุดในห้องเรียน และแบบวัดสังคมมิติที่เจาะจงสถานการณ์สังคมโดยเจาะจงสถานการณ์เล่น สถานการณ์นั่งใกล้ และสถานการณ์ทำงานมีความสอดคล้องกันปานกลางขึ้นไปจนถึงสูง ไม่ว่าจะคำนวณโดยด่วงหรือไม่ด่วงน้ำหนักตัวเลือก จึงได้ข้อสรุปว่าในกรณีที่ต้องการข้อมูลเพียงเพื่อที่จะทราบว่าเด็กคนใดมีฐานะทางสังคมมิติสูงหรือมีฐานะทางสังคมมิติต่ำ โดยไม่ได้ต้องการทราบถึงโครงสร้างทางสังคมมิติของกลุ่ม ตลอดจนไม่ได้ต้องการนำผลของสังคมมิติไปใช้ประโยชน์อื่น ๆ ก็น่าจะใช้แบบวัดสังคมมิติที่ไม่เจาะจงสถานการณ์สังคม

2. น่าจะมีการหาความสอดคล้องของผลการวัดสังคมมิติโดยใช้ข้อความแบบเจาะจงและไม่เจาะจงสถานการณ์สังคมในนักเรียนระดับที่สูงขึ้นไป เช่น มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือนักศึกษา

3. น่าจะมีการศึกษาความแตกต่างของค่าสอดคล้องของผลการวัดสังคมมิติโดยใช้ข้อความแบบเจาะจงและไม่เจาะจงสถานการณ์สังคมในกลุ่มเด็กต่าง ๆ เช่น เด็กชนบท และเด็กในเมือง, เด็กโรงเรียนราษฎร์ และโรงเรียนรัฐบาล เป็นต้น